

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 755/2024
02.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Рашета Андрије, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рашета Андрије - адвоката Иване Делић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 70/22 од 18.09.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1039/23 од 07.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Рашета Андрије - адвоката Иване Делић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 70/22 од 18.09.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1039/23 од 07.02.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 70/22 од 18.09.2023. године окривљени Рашета Андрија оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године. Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузета опојна дрога и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1039/23 од 07.02.2024. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца

окривљеног Рашета Андрије и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 70/22 од 18.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Рашета Андрије - адвокат Ивана Делић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Врховном јавном тужиоцу, Врховни суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконите доказе означава потврду о привремено одузетим предметима, записник о вештачењу МУП - НКТЦ од 27.12.2018. године и налаз и мишљење Биолошког факултета универзитета у Београду. Образлажући означену повреду закона бранилац наводи да су овлашћена службена лица ПУ Нови Сад извршила на бензинској пумпи преглед окривљеног и путничког возила, да су у возилу у торбици пронашли три телефона, прегледом окривљеног новац у износу од 90 евра, а који предмети су уз путничко возило накнадно унети као одузети од окривљеног уз потврду о привремено одузетим предметима 25.12.2018. године бр. 1263/18, а да о „претресу“ лица и прегледу возила није сачињена службена белешка нити записник о прегледу лица и возила. Сходно изнетом, по ставу одбране, потврда о привремено одузетим предметима није сачињена на основу законито предузетих радњи полицијских службеника. Даље се наводи да је записник о вештачењу МУП НКТЦ 03/2/11 број документа Ц-03/2/11-04-23 од 27.12.2018. године, које је обављено по наредби ВЈТ Нови Сад од 27.12.2008. године, незаконит доказ јер у списима нема доказа да је надлежни јавни тужилац обавештен о предузетој радњи од стране полиције у року од 24 сата. Даље се наводи и да у списима не постоји ни један доказ у виду записника или службене белешке да је окривљеном узет букални брис, што је била обавеза полиције, сходно одредби члана 286. ЗКП, из којих разлога налаз Биолошког факултета универзитета у Београду од 05.06.2019. године и 06.04.2020. године представља незаконит доказ, јер је сачињен на основу незаконито прибављених доказа. У вези са изнетим бранилац се позива и на одлуке Врховног касационог суда Кзз 122/2022 од 03.03.2022. године и Кзз 350/2022 од 24.05.2022. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела... да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може: да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, ... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и предметима који су пронађени или одузети, а могу бити од интереса за кривични поступак, саставе записник или службену белешку.

Одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном закону или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица дана 25.12.2018. године око 18,40 часова на месту ближе одређеном у изреци пресуде приметила да је из путничког моторног возила избачена нека најлонска кеса, за коју се касније у току поступка утврдило да је у питању опојна дрога амфетамин, након чега је окривљени заустављен, извршен преглед возила и преглед окривљеног и истог дана 25.12.2018. године обавештен Виши јавни тужилац Слободан Јосимовић. Наиме, да је о догађају обавештен Виши јавни тужилац Слободан Јосимовић утврђује се у записнику о увиђају места догађаја од 25.12.2018. године, који је спроведен на основу члана 232. став 1. у вези члана 133. и 136. Законика о кривичном постуку и који је почео у 20,00 часова, односно само два и по сата након критичног догађаја. У наведеном записнику је констатовано и да се Виши јавни тужилац Слободан Јосимовић изјаснио да ће вршење увиђаја поверити полицији. Приликом вршења увиђаја пронађени су предмети који су ближе описани у потврди о привремено одузетим предметим ПУ Нови Сад, Одељење криминалистичке полиције, Група за сузбијање, кријумчарење и наркоманије Ев бр. 1263/18 од 25.12.2018. године.

Сходно наведеном, у конкретном случају након обављања радњи у смислу члана 286. ЗКП, полицијски службеници су, а по налогу јавног тужиоца, обавили и доказну радњу увиђај места догађаја о чему је и састављен записник, након чега је сачињена и потврда о привремено одузетим предметима. С обзиром на наведено, као и да је потврда о привремено одузетим предметима издата од стране ПУ Нови Сад, Одељење за криминалистичке полиције, Група за сузбијање кријумчарења и наркоманије, као надлежног органа, да је овлашћено службено лице поступајући на основу члана 147. ЗКП приликом предузимања потребних мера из члана 286. ЗКП, као и доказне радње - увиђај лица места, од окривљеног привремено одузело предмете ближе означене у потврди, наведена потврда је сачињена у свему у складу са одредбама члана 150. ЗКП и потписана од стране овлашћеног службеног лица. Следствено изнетом, потврда о привремено одузетим предметима, по оцени овога суда, ни сама по себи нити по начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном постуку, тако да иста, насупрот наводима захтева, не

представља незаконит доказ који није могао бити коришћен у овом кривичном поступку.

Чињеница да потврда о привремено одузетим предметима није потписана од стране окривљеног (одбио да потпише), а што је и његово право, по оцени овога суда није од утицаја на законитост наведеног доказа, имајући у виду да је иста прибављена у свему у складу са чланом 150. ЗКП, а при томе је и чињеница да ли су напред наведени предмети припадали окривљеном или не, била предмет доказивања у поступку.

Када су у питању записник о вештачењу МУП НКТЦ 03/2/11 од 27.12.2018. године и налаз и мишљење Биолошког факултета универзитета у Београду од 05.06.2019. и 06.04.2020. године, Врховни суд налази да су исти законити докази на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати имајући у виду чињеницу да је наредбом Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр 1526/18 од 26.12.2018. године одређено физичко-хемијско вештачење на околност врсте састава и нето тежине предмета – супстанци пронађених и одузетих од Рашета Андрије које је поверено, односно достављено НКТЦ – Одсеку у Новом Саду на поступање. Такође, из списка предмета произлази да је наредбом Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Ктр 1526/18 од 26.12.2018. године наложено вештачење које је поверено Биолошком факултету у Београду, којим је тражено да се изузму биолошки трагови са провидне најлон кесе, утврди ДНК профил једног или више лица подобних за даље вештачење, утврди ДНК профил из букалног бриса узетог од Рашета Андрије и да се изврши упоређивање утврђеног ДНК профила из букалног бриса узетог од Рашета Андрије са ДНК профилем утврђеним из трагова на горе наведеним предметима извршења кривичног дела, а да је наредбом Вишег јавног тужиоца Кт 171/19 од 17.07.2020 године одређено вештачење ДНК које је поверено Биолошком факултету универзитета у Београду – Центру за форензику и примењену молекуларну генетику.

Имајући у виду наведено, односно да су записник о вештачењу НКТЦ од 27.12.2018. године, као и налаз и мишљење Биолошког факултета универзитета у Београду од 05.06.2019. године и 06.04.2020. године обављени на основу наредби Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и то на основу члана 113, 114. став 2, 117, 118. и 120. ЗКП, односно да су наведена вештачења обављена у складу са одредбама члана 117. став 1. ЗКП и то од стране овлашћених институција, у складу са правилима науке и струке сходно одредбама ЗКП, то су наведени налази, односно обављена вештачења законити докази на којима се пресуде могу заснивати.

При томе, по ставу Врховног суда без утицаја на другачију одлуку у овом предмету је чињеница да се у списима предмета не налази службена белешка или записник да је од окривљеног узет букални брис, имајући у виду да је овлашћена институција вршила упоређивање са неспорним ДНК профилем Рашета Андрије (18-908/а утврђен у протоколу Биолошког факултета 18-908).

Из изнетих разлога, по налажењу овога суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер предметни докази, ни сами по себи нити по начину прибављања нису у супротности са одредбама ЗКП, те сходно изнетом представљају доказе на којима се побијане пресуде могу заснивати.

Имајући у виду наведено, те стање у списима предмета, одлуке Врховног касационог суда на које се бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости позива нису од утицаја на другачије одлучивање у овом предмету, с обзиром да се не ради о истом чињеничном стању.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости у преосталом делу нумерише и образлаже повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда, сходно члану 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, из којих разлога је Врховни суд наводе захтева у наведеном делу оценио као недозвољене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**